

MOTIE

Naam gemeenteraadsfractie	PvdA
Datum	25 april 2013
Volgnummer	M 2013 10
x Motie over een niet op de agenda opgenomen onderwerp	
Onderwerp	Geluidsoverlast windmolens

Ondergetekende(n) dienen de volgende motie in:

De raad van de gemeente Hollands Kroon in vergadering bijeen op 25 april 2013

Onderstreept het belang van de productie van schone energie d.m.v. windmolens maar vindt het onacceptabel dat door het geluid van de molens de nachtrust van de bewoners van de Oostpolder ernstig verstoord wordt en draagt het college op om:

- 1) op korte termijn maatwerkvoorschriften te stellen ter voorkoming of beperking van geluidhinder en de betreffende 2 windturbines (aan de Veerweg en Zwinweg) tenminste gedurende de nacht, van 23.00 tot 07.00, stil te laten staan, althans grenswaarden te hanteren die corresponderen met het achtergrondgeluidniveau van 26 dB(A), 31 dB(A) en 36 dB(A) voor respectievelijk de nacht-, avond- en dagperiode of zoveel als na nader geluidsonderzoek wordt vastgesteld;
- 2) gedegen en onafhankelijk onderzoek te laten verrichten of de molens verplaatst kunnen worden (Windmolenplan Wieringermeer of elders);

en gaat over tot de orde van de dag.

Toelichting

De Oostpolder was een buitengewoon stil gebied met vrijwel geen 'achtergrondruis'. Sinds de komst van de molens c.q. opschaling worden de omwonenden continu geconfronteerd met het geluid van de molens, wat vooral in de avond en nacht als bijzonder hinderlijk wordt ervaren en hun nachtrust ernstig verstoort. Het kan niet zo zijn dat sommige inwoners van onze gemeente in hun woonomgeving geconfronteerd worden met deze geluidsoverlast omwille van schone energie.

De PvdA heeft eerder vragen gesteld over deze kwestie. De antwoorden van het college suggereren dat ingrijpen niet mogelijk is, maar dit is onjuist. Aanvullende regels door de lokale overheid behoren wel degelijk tot de mogelijkheden. (Brief 2e kamer CDA fractie, + voorbeeld Rotterdam + zie bijlagen). Inmiddels hebben wij juridisch advies ingewonnen. In de bijlage 1 treft u de juridische onderbouwing aan voor de motie evenals een beoordeling van het risico van schadeclaims. In bijlage 2 een overzicht van de geluid problematiek in de Oostpolder.

Beoogd resultaat

Afname van de overlast voor omwonenden. Geluid verminderen tot acceptabel niveau in de avond en nacht.

Termijn voor uitvoering en terugrapportage

Drie maanden

Naam en ondertekening indieners

De fractie van de PvdA

F. van der Laan

Bijlage juridisch advies motie geluidsoverlast

Ik onderschrijf dat gesteld kan worden dat de Oostpolder, hoewel formeel daartoe niet als 'stiltegebied' aangewezen, feitelijk een buitengewoon stil gebied is met een gering achtergrondniveau van geluid. Alvorens ik zal in gaan op de juridische (on)mogelijkheden voor de gemeente om gebruik te maken van haar bevoegdheid maatwerkvoorschriften op te leggen, sta ik kort stil bij het begrip 'stiltegebied'.

Stiltegebied en overlast

In 1979 is in de Wet geluidshinder en in de Circulaire Stiltegebieden het nationale stiltegebiedenbeleid uitgewerkt. De provincie kreeg tot taak om relatief stille gebieden te inventariseren en aan te wijzen stiltegebieden op te nemen in het streekplan. Vanaf 1993 is het stiltegebiedenbeleid overgenomen in de Wet milieubeheer. Stiltegebieden worden hier omschreven als gebieden waar het milieu bijzondere bescherming geniet. Het kan hierbij gaan om gebieden, waarin de geluidsbelasting door toedoen van menselijke activiteiten zo laag is (of althans was op het moment van instellen) dat de in het gebied heersende natuurlijke geluiden niet of nauwelijks worden verstoord. Uiteraard kunnen hier in de loop der tijd wijzigingen in optreden. De provincies kunnen op grond van de wet zelf verdere invulling geven aan hun bevoegdheid om milieubeschermingsgebieden aan te wijzen.

Het nieuwe beleid van de provincie Noord-Holland voor windenergie op land is begin dit jaar vastgesteld. Uitgangspunt van de provincie is onder meer gebleven dat zij zich wil inspannen om de gebiedskwaliteit stilte in de daarvoor aangewezen gebieden voor de langere termijn te blijven bewaren, zodat inwoners van Noord-Holland nu en in de toekomst kunnen blijven beschikken over gebieden waar zij de stilte kunnen ervaren om tot rust te komen, te ontspannen, te herstellen en afstand te nemen van de drukte van de stad. De geluidkwaliteit in stiltegebieden kan onder meer bedreigd worden door continue bronnen, zoals wegen en inrichtingen, en door incidentele bronnen, bijvoorbeeld activiteiten van individuen of groepen in stiltegebieden. In Noord-Holland heeft de provincie sinds 1987 ruim 40 stiltegebieden aangewezen.

Het stiltegebied Amstelmeer is gelegen relatief nabij de locatie van het gebied waarin de onderhavige windturbines zijn opgericht. Deze gebieden lopen als het ware op natuurlijke wijze in elkaar over, althans ze grenzen direct aan elkaar. Dit blijkt onder meer uit de landschappelijk en ruimtelijke invulling, welke zich kenmerkt door uitgestrekte (deels agrarische) weidegebieden met voornamelijk lintbebouwing van solitaire (woon-) boerderijen, waardoor het open karakter van de omgeving vanaf het Amstelmeer op het land wordt voortgezet en behouden blijft en zich nadrukkelijk doet gelden. Nog meer dan overdag kan men 's avonds 'echte' stilte ervaren en letterlijk het kwaken van de kikkers horen of het ritselen van de bladeren bij het geringste zuchtje wind. Het achtergrondniveau van geluid is zo gering dat men langdurig stilte ervaart, met een sporadische onderbreking van gemotoriseerd verkeer.

De aanwezigheid van windturbines welke in bedrijf zijn, veroorzaken een continue verstoring van dit achtergrondniveau door het produceren van repeterend gebrom en geraas. Deze verstoring kan nog verder toenemen afhankelijk van de stand van de wind. Veel bewoners klagen over geluidsoverlast, welke overlast met name in de avond en nacht negatieve gevolgen veroorzaakt voor de nachtrust. Overdag veroorzaakt het geluid voornamelijk irritatie, stress of andere klachten.

Juridische (on)mogelijkheden Maatwerkvoorschriften

Ik heb kennis genomen van de eerder door uw fractie aan het college gestelde vragen en de antwoorden van het college (september 2012). Het college is samengevat van mening dat de bewegingsruimte voor de gemeente om de problemen op te lossen zeer beperkt is en afhankelijk zou zijn van hetgeen de provincie planologisch mogelijk maakt. Voorts geeft zij aan dat op grond van verricht akoestisch onderzoek blijkt dat de turbines binnen de wettelijke geluidsnormen blijven en dat zij om die reden nauwelijks juridische speelruimte heeft. Verder wordt aangegeven dat Infomil heeft gesteld dat maatwerk uitsluitend kan worden opgelegd voor turbines in/nabij stiltegebieden, maar dat de Oostpolder en Waardpolder niet in de directe nabijheid van een aangewezen stiltegebied zou liggen. Daarnaast stelt het college dat het juridisch niet mogelijk zou zijn om ten aanzien van geluid maatwerkvoorschriften te stellen, gezien de voorschriften uit het BARIM¹ (Activiteitenbesluit) en RARIM² (Activiteitenregeling). De gemeente wijst er voorts op (memo college d.d. 18 februari 2013) dat de enige mogelijkheid tot vervangen of verplaatsen van bestaande windturbines afhankelijk is van een nog door de provincie op te richten windbank. Tot slot wordt aangegeven dat uit gesprekken met de eigenaren van de windturbines is gebleken dat bij hen geen draagvlak/bereidheid aanwezig is om de geluidsoverlast (vrijwillig) te beperken.

Wettelijk kader

Het college heeft zich tot op heden op het (juridische) standpunt gesteld dat zich in de omgeving van de turbines geen bijzondere lokale omstandigheden voordoen (als bedoeld in artikel 3.14a lid 3 BARIM) die het opleggen van een maatwerkvoorschrift rechtvaardigen. De onderbouwing van dit standpunt acht ik onvoldoende draagkrachtig.

Artikel 8.42 lid 1 (en 8.40) Wet milieubeheer vormt de grondslag om bij of krachtens AMvB maatwerkvoorschriften op te leggen. Deze voorschriften kunnen zowel een nadere detaillering als een aanvulling of zelfs een afwijking van de algemene regels inhouden³. Aan het bevoegd gezag, in dit geval het college, komt beleidsvrijheid toe. Dit houdt in dat aan het college discretionaire bevoegdheid toekomt om maatwerkvoorschriften te stellen⁴. Daarbij is het college derhalve bevoegd om belangen af te wegen.

Referentieniveau van het achtergrondgeluid

De Raad van State heeft in een milieurechtelijke uitspraak van 15 december 2010 aangegeven dat ook als het referentieniveau van het achtergrondgeluid ter plaatse lager is dan de in het in die uitspraak toepasselijke Besluit landbouw milieubeheer gestelde grenswaarden, die enkele omstandigheid niet meebrengt dat het college gehouden is gebruik te maken van de bevoegdheid om lagere grenswaarden (in maatwerkvoorschriften) toe te passen. Het ging in deze zaak over geluidsoverlast ten gevolge van diverse installaties en activiteiten bij een agrarisch bedrijf (o.a. transport- en heftruckbewegingen en ventilatoren). Het college was van mening dat de in het Besluit opgenomen grenswaarden toereikend waren om onaantoonbare geluidhinder te voorkomen. Daarbij was tevens van belang dat de betreffende gemeenteraad van de gemeente geen gemeentelijk geluidbeleid had vastgesteld op basis waarvan een andere norm had kunnen worden gebaseerd. In deze zaak waren overigens weldegelijk maatwerkvoorschriften opgelegd, maar deze waren noodzakelijk om de normen te halen zoals neergelegd in voormeld Besluit. Deze uitspraak – hoewel geen betrekking op windturbines en daarop toepasselijke regelgeving – illustreert dat onder omstandigheden het referentieniveau van het achtergrondgeluid ter plaatse het stellen van maatwerkvoorschriften kan rechtvaardigen. In uw situatie brengt de toepasselijke regelgeving mijns inziens direct mee dat in het geval van windturbines het referentieniveau van het achtergrondgeluid ter plaatse tot het stellen van maatwerkvoorschriften kan nopen. Ik licht dit als volgt nader toe.

Zoals vermeld bepaald artikel 3.14a lid 3 Activiteitenbesluit zelve dat het bevoegd gezag bij maatwerkvoorschrift in afwijking van de nieuwe norm uit lid 1 (47 dB *Lden* en 41 dB *Lnight*) een andere

---

¹ Besluit Algemene Regels voor Inrichtingen Milieubeheer

² Regeling Algemene Regels voor Inrichtingen Milieubeheer

³ Kamerstukken II 2005/2006, 30 483, nr. 3, p.6

⁴ Vgl. RvS d.d. 15 december 2010, nr. 201003628/1 en RvS d.d. 8 december 2010, nr. 201000857/1/M2

norm kan vaststellen, in verband met bijzondere lokale omstandigheden. Gemeentelijk beleid hoeft hiervoor derhalve niet perse te zijn vastgesteld (in tegenstelling tot de hierboven geïllustreerde situatie). Wel kan uit vastgesteld beleid blijken dat het gebied, waarin de windturbines zijn gesitueerd, een aanzienlijk lager achtergrondgeluidsniveau heeft dan het achtergrondgeluidsniveau van bijvoorbeeld de oude WCN40 norm of de huidige norm uit het Activiteitenbesluit. Doch deze wetenschap kan ook elders uit blijken, bijvoorbeeld door eerder verrichte metingen. Vast staat dat zowel voormalige gemeente Zijpe als Anna Paulowna eensgezind van oordeel zijn dat hiervan sprake is⁵. Ook blijkt dit expliciet uit het windbeleidsplan van voormalig gemeente Zijpe in 2010. Mij is niet bekend of voormalige gemeente Anna Paulowna dergelijk beleid had vastgesteld, hoewel zij het beleid van Zijpe onderschreef.

Vast staat dat de onderhavige windturbines niet zijn afgestemd op de op het referentieniveau afgestemde geluidgrenswaarden, zoals die derhalve zouden kunnen gelden voor gebieden die een laag achtergrondgeluidsniveau hebben. Het ervaren van geluidhinder is gerelateerd aan de hoogte van het achtergrondniveau. Het is een feit van algemene bekendheid dat bij een hoog achtergrondgeluidsniveau de kans op geluidhinder vanwege een constante geluidbron afneemt. Er zal steeds meer maskering van het geluid van deze geluidbron optreden, tot het moment dat het achtergrondniveau zo hoog is, dat de geluidbron niet meer hoorbaar is. Voor het gewijzigde Activiteitenbesluit moest een turbine in beginsel voldoen aan de WCN40 norm, een curve gebaseerd op een gemiddeld achtergrondgeluidsniveau van 40 dB(A). Het achtergrondgeluidsniveau is in casu, en evenzeer in enkele andere polders, aanzienlijk lager. Voormelde norm bood dan ook reeds onvoldoende bescherming tegen geluidhinder. Ook de nieuwe (veelal minder strenge) normen van *Lden* en *Lnight* bieden om die reden onvoldoende bescherming. Bij benadering bedraagt het verschil tussen het achtergrondgeluidsniveau en de geluidsnorm uit het Activiteitenbesluit meer dan 10 dB(A)⁶. Ook het RIVM heeft eerder geconcludeerd dat windturbines meer hinder veroorzaken in vergelijking tot weg-, rail- of vliegverkeer bij dezelfde geluidsniveaus.

Jurisprudentie (maatwerkvoorschriften) windturbines

Recentelijk heeft de rechtbank Alkmaar een uitspraak gedaan inzake een geschil betreffende een windturbine aan de grote Sloot 158 (Zijpe)⁷. Over 'bijzondere lokale omstandigheid' oordeelt de rechtbank als volgt:"

De vraag of sprake is van bijzondere lokale omstandigheden dient aan de hand van de concrete plaatselijke feiten en omstandigheden te worden beantwoord. In de toelichting op artikel 3.14a van het Barim (Staatsblad 2010, nr. 749, blz. 8) wordt een stiltegebied slechts als voorbeeld genoemd van een bijzondere lokale omstandigheid. Naar het oordeel van de rechtbank staat het bepaalde in artikel 3.14a, derde lid, er dan ook niet aan in de weg dat een aanzienlijk lager dan gemiddeld achtergrondgeluidsniveau kan worden aangemerkt als een bijzondere lokale omstandigheid. Aangezien verweerder in de milieuvergunning rekening heeft gehouden met het lage achtergrondgeluidsniveau en in het Windbeleid is bepaald het achtergrondgeluidsniveau als grenswaarde aan te houden, is de rechtbank van oordeel dat het lage achtergrondgeluidsniveau in dit geval moet worden aangemerkt als een bijzondere lokale omstandigheden als bedoeld in artikel 3.14a, derde lid, van het Barim.

Daarbij is de rechtbank ook nog van oordeel dat het derde lid van artikel 3.14a van het Barim niet uitsluit - en dus toelaat - dat als maatwerkvoorschrift een geluidsnorm kan worden gesteld met een waarde in een andere eenheid dan dB Lden en dB Lnight, zoals dB(a):"

De toelichting bij het gewijzigd Barim en artikel 3.14a daarvan (Staatsblad 201, nr. 749, blz. 7-8, 15) biedt ook geen aanknopingspunten voor verweerders beperkende uitleg van dit artikellid. De mogelijkheid om geluidsvoorschriften met normen in een andere waarde vast te stellen dan de standaardwaarden sluit juist ook aan bij de in dit artikellid geboden mogelijkheid...

---

⁵ Vgl. o.a. de brandbrief van voormalig gemeente Zijpe en Anna Paulowna aan de Tweede Kamer d.d. 29 april 2011

⁶ Vgl. de brandbrief van voormalig gemeente Zijpe en Anna Paulowna aan de Tweede Kamer d.d. 29 april 2011

⁷ Rb. Alkmaar d.d. 7 maart 2013, LJN: BZ3549. Tegen deze uitspraak is hoger beroep ingesteld.

Deze uitspraak geeft derhalve nadere inhoud op welke wijze de wet toepasbaar is.

Praktijkvoorbeelden

De gemeente Rotterdam heeft, zoals in uw Motie op goede gronden wordt gesteld, al in 2011 een verdergaande bescherming dan de norm van *Lnight* uit het Activiteitenbesluit geboden vanwege de bijzondere lokale omstandigheden, te weten een laag referentieniveau van het omgevingsgeluid, bij de aanvraag voor 8 windturbines. Het niveau werd vastgesteld na meting, en wel op 35 dB(A).

Schadeclaims?

Uit het voorgaande volgt dat de gemeente, mits sprake is van een 'bijzondere lokale omstandigheid', bevoegd is om maatwerkvoorschriften te stellen en afwijkende normen op te leggen aan (onder meer) eigenaren van bestaande windturbines⁸. Deze bevoegdheid heeft de wetgever in het leven geroepen. Wanneer een gemeente hiervan rechtmatig gebruik maakt (dat wil zeggen: het maatwerkbesluit houdt rechtens stand en wordt onherroepelijk), leidt dit in beginsel niet zomaar tot allerlei (succesvolle) schadeclaims. Daarvoor zal het besluit uiteraard zorgvuldig genomen moeten worden (het maatwerkvoorschrift zal naleefbaar moeten zijn, het referentieniveau moet zijn aangetoond) en daarbij zal de gemeente een belangenafweging moeten maken, te weten het financiële (exploitatie)belang van de eigenaar (mogelijke vermindering van energieopbrengst) tegen het belang van omwonenden die geluidsoverlast (en de gevolgen daarvan) ondervinden. Ten aanzien van de discretionaire bevoegdheid van de gemeente hanteert de bestuursrechter een marginale toetsing.

De wetgever heeft geen specifieke schaderegeling voorzien bij toepassing van artikel 3.14a lid 3. Mogelijk zou sprake kunnen zijn van aanspraak op nadeelcompensatie (schade door een rechtmatig overheidsbesluit) of zou gesteld kunnen worden dat de regeling onverbindend moet worden verklaard, juist vanwege het ontbreken van een schaderegeling of een ruimere overgangsregeling voor reeds vergunde (oudere) windturbines. Jurisprudentie op dit punt is nog niet aanwezig, althans door mij vooralsnog niet aangetroffen.

Hoewel een nadere verdieping in de risico's van schadevergoedingsplichten in het bestuursrecht het bestek van dit advies te buiten gaat, acht ik de kans op succesvolle schadeclaims gering, maar niet geheel uitgesloten. Het treffen van rechtmatige overheidsmaatregelen dient in beginsel als een normale maatschappelijke ontwikkeling te worden beschouwd, waarmee een ieder kan worden geconfronteerd en waarvan de nadelige gevolgen in beginsel voor rekening van de daardoor getroffen en moge worden gelaten. Er kunnen zich echter feiten en omstandigheden voordoen, waardoor een individueel belang ten gevolge van een dergelijke maatregel zodanig zwaar wordt getroffen, dat het uit die maatregel voortvloeiende nadeel redelijkerwijs niet ten laste van betrokkenen dient te blijven.

Er is in beginsel derhalve uitsluitend sprake van een voor vergoeding in aanmerking komend nadeel, indien het nadeel buiten het normaal maatschappelijke risico van de benadeelde valt - de zogenaamde *abnormale last* - en de benadeelde deel uitmaakt van een beperkte groep die deze nadelen ondervindt, terwijl een grote groep baat heeft bij de voordelen van de overheidshandelingen, de zogenaamde *speciale last*.

Het is maar zeer de vraag of een rechter in een specifiek geval zou oordelen dat sprake is van een situatie waarin iemand zodanig zwaar wordt getroffen dat het daardoor ontstane nadeel redelijkerwijs niet ten laste van hem dient te blijven. Van een sanering is in het geheel geen sprake; wel van een relatieve gebruiksbepaling.

Conclusie

De geluidgrenswaarden kunnen in beginsel worden gelijkgesteld aan het achtergrondgeluidniveau en worden vervat in maatwerkvoorschriften. Om het besluit tot het stellen van maatwerkvoorschriften zorgvuldig voor te bereiden dient dit achtergrondgeluidniveau per afzonderlijk geval door meting te

---

⁸ Tenzij sprake is van de uitzondering van artikel 6.21a lid 2 Activiteitenbesluit; deze doet zich in casu niet voor.

worden vastgesteld (tenzij hiervan reeds gegevens aanwezig zijn) en een belangenafweging plaats te vinden. Dit niveau kan worden berekend door als uitgangspunt te nemen het niveau van geluid dat gedurende 95% van de tijd wordt overschreden.

Met vriendelijke groet,
Amice Advocaten BV,

J. van de Riet

Bijlage geluidproblematiek bij motie geluidsoverlast

070300 geluidsrapport Van Grinsven advies. Turbine Zwinweg 38.

Berekend voor Enercon E-53, ashoogte 60 m.

De voorspelde belasting voldoet aan de WNC40.

110310 Milieudienst Advies geluid, Zwinweg 38.

Berekening van Lden en Lnight aan de hand van fabrieksgegevens Enercon E-53, aan de Zwinweg 38

110617 Peutz, Vaststelling geluidsimmissie Zwinweg 38.

Het geluidvermogen van de turbine blijkt 3 dB hoger te zijn dan door de fabrikant is opgegeven. Dit betekent een overschrijding van het activiteitenbesluit (47Lden). van 1 à 2 dB. Gemeten is bij een windsnelheid op ashoogte (58 m) van 8 en 9 m/s. Aannemende dat uitsluitend bij 8 en 9 m/s een verhoogde emissie optreedt, neemt de jaargemiddelde emissie slechts met 0,9 dB toe, en voldoet de turbine aan Lnight 40 dB en Lden 47 dB.

FJ: Maarrrrr, als het brongeluid wel 3dB hoger is, dan wordt Lnight 42 dB en Lden 49 dB.

110617 Peutz, Vaststelling geluidsimmissie Veerweg 26. E-53, ashoogte 73 m.

Ook hier blijkt de emissie 3 dB hoger dan door de fabrikant is opgegeven.

Aannemende dat uitsluitend bij 8 en 9 m/s een verhoogde emissie optreedt, neemt de jaargemiddelde emissie slechts met 0,7 dB toe, en voldoet de turbine aan Lnight 35 dB en Lden 42 dB. Gaan we van 3dB meer brongeluid uit, dan wordt Lnight 38 dB en Lden 44 dB.

110721 Akoestisch onderzoek LBP/SIGHT, Zwinweg 38.

Dit rapport gaat weer uit van de fabrieksgegevens van de bronsterkte.

Resultaat: hoogste Lnight 39 dB en hoogste Lden 46 dB.

111004 Peutz, Vaststelling geluidsimmissie Zwinweg 38.

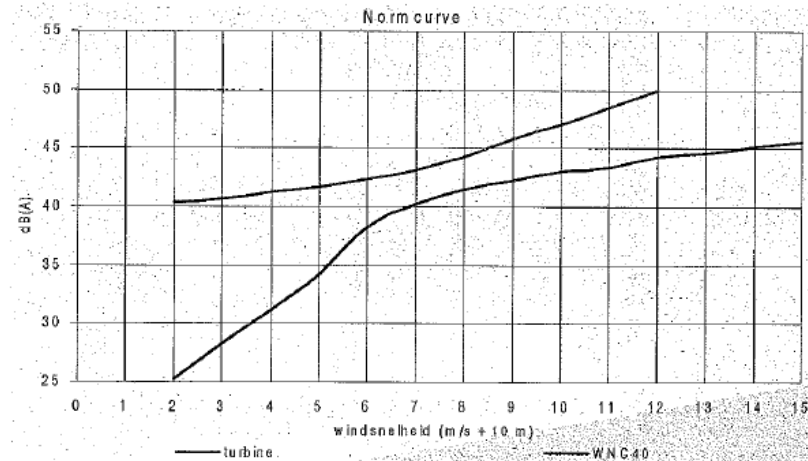
Het geluidvermogen van de turbine blijkt 1-1,5 dB hoger te zijn dan door de fabrikant is opgegeven.

Gemeten is bij een windsnelheid op ashoogte (58 m) van 6 - 11 m/s. Dit houdt in dat de jaargemiddelde emissie met 1 dB toeneemt, en voldaan wordt Lnight 40 dB en Lden 46 dB.

120717 Jansen

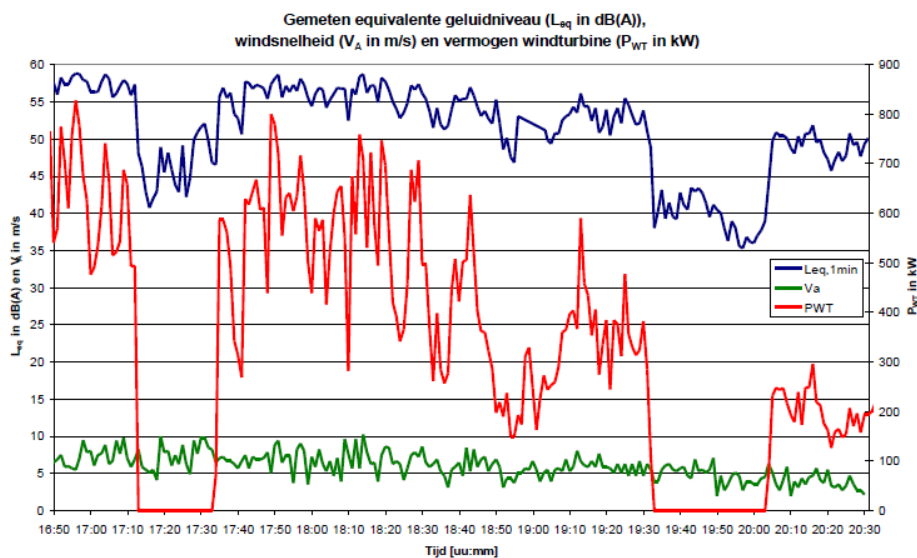
Als de bronsterktes inderdaad toch 3 dB hoger zijn dan door Enercon is opgegeven, dan wordt de voorspelde belasting volgens Van Grinsven 3 dB hoger. In dit geval komt curve van de belasting precies tegen de WNC40 aan te liggen, en is het niet zeker of het werkelijke geluid daar wel altijd onder zal blijven. Alle reden om de immissie aan de gevel daadwerkelijk te gaan meten.

Grafiek 3-1: normcurve.

De milieudienst beoordeelt de mogelijkheid tot handhaving aan de nieuwe norm, Lden 47 dB en Lnight 41 dB. Dit is ten onrechte, want de vergunning is nog onder de oude regels afgegeven, d.w.z. de turbine moet voldoen aan de WNC40 en de gemeente moet in ieder geval deze vergunning nog drie jaar handhaven. Ik zou even met actie wachten tot de uitspraak over de turbine GroteSloot158 er is, want die moet hierover uitsluitsel geven.

Peutz 4 okt 2011, fig. a.

Figuur A Overzicht gemeten equivalente geluidniveau, windsnelheid en geregistreerde elektrische vermogen windturbine met een intervalperiode van 1 minuut

Tab. 1. Zwinweg. In deze figuur valt ruwweg te lezen dat bij de meetmast (punt A):

v10 (m/s)	3	5	7	8	10
Leq	38	53	58	59	58

Tab. 2. Turbine Zwinweg 38

punten	A	B	1	2	3	4
Afstand (m)	110	83	240	270	280	250

Uit tabel 3.1 van het LBP rapport blijkt dat op de meetpunten 1 tot 4 het geluidsniveau 7-8 dB lager is dan op het meetpunt. Deze verlaging, toegepast op het staatje hierboven (Tab. 1) betekent dat te verwachten valt dat de WNC40 wordt 's avonds en 's nachts aanzienlijk wordt overschreden.

Conclusie De belasting aan de Zwinweg volgens de voorspelling van Van Grinsven plus 3 dB zit precies tegen de WNC40 curve aan. Uit de metingen van Peutz van 4 okt. 2011 valt af te leiden dat de werkelijke belasting hoger uitpakt, en dat in de avond en nacht een aanzienlijke overschrijding van de WNC40 plaatsvindt.

De molen aan de Veerweg staat weliswaar verder van de burens vandaan, maar is ook hoger. Reden om ook daar toch om immissiemetingen te vragen.